

Večný notársky kandidát.

Za kandidáta „(z lat. *candidatus*), považujeme človeka, ktorý sa buď sám uchádza o nejakú funkciu, členstvo, hodnosť alebo poctu, alebo ktorého na to navrhujú iní.“¹ Jej dosiahnutím kandidatúra končí. To však zrejme neplatí v prípade tzv. „večného notárskeho kandidáta“, ktorý sa v ostatnom čase začal objavovať na notárskych úradoch v súvislosti s generačnou výmenou notárov.

O čo ide? Vek osoby ktorú môže notárska komora - pri splnení zákonných podmienok - zapísať do zoznamu notárskych kandidátov zákon neustanovuje. To využívajú niektorí bývalí notári k tomu, že po dosiahnutí zákonom určeného veku pre zastávanie notárskeho úradu (67 rokov) žiadajú cestou spriazneného a aktívneho notára o zapísanie do zoznamu notárskych kandidátov.

I keď to priamo neodporuje zákonu možno mať za to, že takýto zápis je *in fraudem legis*, lebo zámerne využíva medzeru v právnej norme na to, aby sa dosiahol výsledok ktorý právna norma nepredvída. Každému súdnemu človeku musí byť jasné, že z hľadiska podstaty a účelu výkonu kandidátskej praxe, ktorou je príprava na budúce notárske povolanie je zápis takéhoto quasi „kandidáta“ nežiaduci. Ide o zámerne obchádzanie zákona. Jeho účelom je pokračovať v notárskej činnosti napriek zákonnému vekovému obmedzeniu. Tento quasi „kandidát“ sa tak postupom času stáva „večným notárskym kandidátom“, lebo dovedené ad absurdum môže kandidovať až do svojej smrti bez zákonnej možnosti byť vymenovaný za notára. Vek notárskych kandidátov bývalá poslankyňa a podpredsedníčka parlamentu JUDr. Renáta Zmajkovičová v roku 2013 pri predkladaní návrhu novely Notárskeho poriadku týkajúceho sa veku notárov neriešila.² Nemožno jej to ani vyčítať, lebo ako hovorí Quintilianus: „zákonodarcovia nemôžu všetky prípady predvídať“. Možno však predvídať, že notár ktorý takéhoto quasi „kandidáta“ zamestná, nezamestná už žiadneho ďalšieho riadneho kandidáta. Tým vlastne narušuje generačnú výmenu notárov o ktorú tu ide.

Etický kódex notára (notárov?)³ pochádzajúci ešte z roku 2000 túto otázku nerieši. To však nezabavuje notára ktorý žiada o zápis takéhoto quasi „kandidáta“ do zoznamu notárskych kandidátov, riadiť sa jeho ešte stále platnými ustanoveniami. Najmä o tom, že reprezentuje nielen seba, ale aj celý notársky stav a podieľa sa na obraze, ktorý si o ňom spoločnosť vytvorí.⁴ Bežný občan ktorý príde do notárskeho úradu so svojou záležitosťou rozdiel medzi notárom a notárskym kandidátom sotva postrehne. Naproti tomu právnická obec tento rozdiel -či lepšie povedané zmenu- vníma s rozpakmi. Aký obraz si potom asi môže vytvoriť o celom notárskom stave ak vidí, že bývalý notár ktorému výkon notárskeho úradu zo zákona zanikol ho ďalej vykonáva ako „kandidát“? Dozaista stojí pred otázkou, či má stratiť úctu k zákonu, alebo zmysel pre morálku.

---

¹ Zdroj: Wikipédia

² O čudesnom odôvodnení tohto poslaneckého návrhu zákona pozri: „JUDr. Renáta Zmajkovičová a 80 ročný notár“ na www.notaryhistory.gaya.sk Cestou k slobodnému notárstvu s. 25.

³ Notársky poriadok používa slovné spojenie „Etický kódex notára“ nejednotne, raz v množnom čísle[(§ 31 ods. 4 písm. b)] a raz v jednotnom čísle (§ 91ods. 1).

⁴ Etický kódex notára, IV. časť, čl. 1, ods. 1